

4 יציאת טוריה
יש"ע
זה כאן

6 ואז גיליתי את אמריקה
ברשת

8 עתודות הקרקע
האחרונות בבית אל
קורה

הרב משה מיר
רב היישוב מעון

על הפרשה - בחוקותי

לאן רגליי מוליכות אותי?

הדוד המלך מציג מציאות בה הוא מתנהל בחיי היומיום שלו ומתעסק בענייני המלוכה ועניינים אחרים הנקרים בדרכו, אולם בעצם הוא מוצא שרגליו מביאות אותו לבתי כנסיות ובתי מדרשות. מה כוונת המדרש? וכי דוד לא שם לב לאן הוא הולך? וכי כל היום היה מבלה בבית המדרש ובבית הכנסת, ואם כן כיצד ייעשו צורכי המדינה? דומה שהמדרש רוצה להביא לידי ביטוי את ההוראה היסודית העולה מפתחת פרשתנו "אם בחקתי תלכו ואת מצותי תשמרו ועשיתם אתם". הקב"ה מבטיח את כל הברכות כולן למי שישמור את המצוות ויעשה אותן. אולם, לא ברור מה פירוש המילים "בחוקותי תלכו"

האם יצא לכם לשאול את עצמכם בבוקר, לאחר שקמתם מהמיטה מה אתם עומדים לעשות היום? בדרך כלל התשובה ידועה מראש, זאת מכיוון שחיינו מתוכננים ברוטינה של עבודה, חזרה הביתה, תפילות, ארוחות, טיפול בילדים ועוד. דוד המלך (כמופיע במדרש רבה) מציג הסתכלות אחרת על אופן ההתנהלות היומיומי שלנו: "חשבתי דרכי ואשיבה רגלי אל עדותיך" - אמר דוד: רבש"ע בכל יום ויום הייתי מחשב ואומר למקום פלוני ולבית דירה פלונית אני הולך, והיו רגלי מביאות אותי לבתי כנסיות ולבתי מדרשות. הדא הוא דכתיב ואשיבה רגלי אל עדותיך."

השבוע הותר לפרסום שמבצעי שני פיגועי הירי שכוונו לאוטובוסים שנסעו בסמוך לבית אל נתפסו על ידי השב"כ וצה"ל. אחד המחבלים, זכריא זבייד, שמוכר לנו מהעבר, משמש כיום ככביר במשרד המחבלים (האסירים) ברש"פ. זוהי אינה הפעם הראשונה שמחבלים שביצעו פיגועים היו בעלי משרה במנגנוני הרש"פ, מה ששוב מוכיח לנו כי מי שמשלם משכורות למחבלים ומסית לטרור, גם עושה טרור. השבוע בישעמדה - על ההסתה שמביאה לטרור ומסכנת חיי הישראלים.

המשך בעמוד הבא

זמני השבת	ירושלים	כניסה	יציאה	חברון	כניסה	יציאה
תל אביב	18:55	20:17	19:10	20:14	19:10	20:14
חיפה	19:08	20:21	19:06	20:17	19:14	20:18
			באר שבע	20:21	19:06	20:17

המשך בעמוד 3

מוסלץ לטייל איתו יחד עם המדריך החשוב של האזור - התנ"ך

מחיר מבצע לרגל ההשקה 30 ש"ח בלבד

לרכישה: 02-621 1999 | www.yeshaclick.co.il

* כולל דמי משלוח

יצא לאור

elishon

מדריך המסלולים של יהודה שומרון ובקעת הירדן

הנשק שנחפס על ידי השב"כ, בו השתמשו המחבלים לביצוע הפיגועים

המחבל אקדח וירה בשלושה חיילים, שאותם פצע קשה, בינוני, וקל. בתגובה הוא נורה למוות על ידי כוחות הביטחון. מאוחר יותר התברר כי המחבל הוא נהגו של התובע הכללי ברמאללה. באוקטובר 2016 שלושה חיילים כבני 20 נפצעו מירי רובה קלציניקוב במחסום פוקוס, סמוך ליישוב בית-אל. המחבל היה תושב קבאטיה בן 25, איש מנגנוני הביטחון הפלסטיניים שעבד כמאבטח באחד המשרדים הממשלתיים של הרש"פ.

כבר שנים רבות הרש"פ משלמת משכורות למחבלים ומאדירה את שמם ברחוב הערבי ובכך מעודדת באופן אקטיבי פעולות טרור נגד ישראלים. לפני כמה חודשים החלה מדינת ישראל לקצו מהעברות הכספיים לרש"פ את משכורות המחבלים, אך תפיסתו של זביידי וברגות, בכיר ברש"פ, מוכיחה שוב כי מי שמשלם משכורות למחבלים ומסית לטרור, עושה גם טרור בעצמו. הגיע הזמן שמדינת ישראל תפסיק את אישורי המעבר של בכירי הרשות ותעצור אותם לחקירה על עידוד והסתה לטרור. רק מאבק נחוץ ועיקש בכל גילויי ההסתה יבלום את הטרור.

בתוך כל אלה, אנו חבים תודה אדירה למערכת הביטחון, לשב"כ, משטרת ישראל וצה"ל, אשר פועלים יומם וליל כדי לאפשר את המשך החיים שלנו כאן בשקט ובביטחון. הם מאפשרים לנו לישון בלילה בשקט, כאשר אנו יודעים שיש מי שמונע מכל מי שמנסה לפגוע בנו לממש את זממו.

יתן ה' את אויבנו הקמים עלינו ניגפים לפניהם וישלח ברכה והצלחה בכל מעשה ידיהם.

אבו-מאזן להפסקת הפיגועים, ולאור ההחלטה בישראל לפתוח "רף חדש" למחבלים. ביסוד הסכם זה עמדה התחייבות מפורשת של פעילי הטרור לחדול מכל פעילות אלימה ובלתי חוקית ולנטוש את תשתיות הטרור, אליהן השתייכו. על פי הודעת השב"כ שהתפרסמה השבוע, "זכריא זביידי הפר באופן בוטה ואלים את ההתחייבות האמורה והיה מעורב בביצוע מספר פיגועים, לאחר שהתחייב לחדול מכל פעילות טרור. על פי מדיניות גורמי הביטחון, חריגת מבוקש וחזרתו לביצוע פיגועים תביא למיצוי הדין עימו, גם על פעילותו בעבר".

המחבל השני טארק ברגות הוא עורך דין בעל תעודת זהות ישראלית, שייצג מחבלים בבתי משפט ישראלים והועסק בעו"ד במשרד האסירים של הרש"פ. ממש חברים לעבודה. זוהי אינה הפעם הראשונה בה גורמים ברש"פ מבצעים פיגועים. בנובמבר 2015, ביצע איש מנגנוני הביטחון הפלסטיניים ירי על סיור צה"ל באזור הכפר סילוואד על יד רמאללה. את הירי ביצע באמצעות נשק מסוג "קלציניקוב", שהיה שייך למנגנוני הביטחון הפלסטיניים, ואחרי שנמלט הוא הוסגר בידי אביו ונכלא לעשר שנים בבית כלא של הרשות.

חודש קודם לכן, מחבל תושב אבו דיס וקצין במודיעין הכללי הפלסטיני, ביצע פיגוע ירי באזור הכפר חזמא שבשומרון. בפיגוע נפצעו חייל ואזרח ערבי-ישראלי באורח קל ובינוני. לדברי מקור צבאי, אותו מחבל אף עשה שימוש בנשק של מנגנוני הביטחון של הרשות.

זמן קצר לאחר מכן, בפיגוע שבוצע בינואר 2016 במחסום "פוקוס" בסמוך לבית אל, עובד הרשות הפלסטינית הגיע למחסום דרכו מגיעים לרמאללה בכירים ברשות. במהלך הבידוק שלף

השבוע הותר לפרסום כי במסגרת פעילות של השב"כ, בשיתוף צה"ל ומשטרת ישראל שנערכה בחודשים האחרונים פוענחו שורה של פיגועי ירי שבוצעו באזור רמאללה. מדובר בשני פיגועים שונים שכוונו לעבר אוטובוסים שנסעו בציר בסמוך לבית אל כאשר הראשון התרחש ב-7 בנובמבר 2018 ובו נפצעו שני נוסעים באורח קל, והשני ב-5 בינואר 2019 בו נגרם נזק לשמשת האוטובוס ונהג האוטובוס נפצע, גם כן באורח קל.

המודיעין שנאסף על ידי שירות הביטחון הכללי הצביע על מעורבותם של זכריא זביידי וטארק ברגות בפיגועים. השניים נעצרו בסוף פברואר במהלך מבצע מוצלח, בתום לילה בו נערכו לבצע פיגוע נוסף, שסוכל על ידי כוחות הביטחון בשל הערכות מוקדמת בשטח.

את אחד המעורבים אנחנו מכירים מהעבר: זכריא זביידי, מחבל ערבי יליד 1976, מתגורר במחנה הפליטים ג'נין ונושא משרה בכירה במשרד האסירים ברשות הפלסטינית. זביידי נחשד ברצח ישראלים ובביצוע פעולות טרור, וכאחראי, בין השאר, גם לפיגוע בסניף הליכוד בבית שאן בנובמבר 2002, בו נרצחו שישה אנשים. על אף שזביידי היה מעורב בתכנון פעולות טרור מתועדות רבות, בשטחי שומרון ובתחומי ישראל, שבמהלכן נהרגו ונפצעו אזרחים וחייילים ישראלים רבים, הוא מעולם לא נשפט על מעשי הטרור האלה.

זביידי, מבכירי פעילי הטרור באזור יהודה ושומרון שראיין רבות בתקשורת הישראלית, נמנה על פעילי הטרור שנכללו במסגרת "הסכם המבוקשים" שגובש בשנת 2005. במסגרת הסכם זה, זביידי נמחק מרשימת המבוקשים של צה"ל, לאחר שהכריז כי הוא מאמץ את בקשת

מקדיש ללימוד תורה וקיום מצוות, אלא היכן נמצא הרצון והתודעה המנחה את מעשיך. האם רצון ה' וערכי התורה הוא המוביל אותך בכל מעשיך או חפצים אחרים הם המשתלטים עליך והתורה נדחקת לתחתית סדר העדיפויות כשיש פנאי אם בכלל.

דווקא בשבוע של ההוד והנצח אנו נקראים בפרשת השבוע לומר במלוא הביטחון כי לכל מקום שאנו הולכים אין אנו הולכים אלא לעשות רצון ה' יתברך והוא המנחה אותנו בכל עת.

הרב כהן חיבר את המדריך העיוני להלכות כשרות המזון בעידן המודרני, אשר עוסק ביסודות של כל הנושאים הכי בוערים בעניין הכשרות.

ומה ירחיב, על מה יוותר ובמה ישקיע יותר. אולי זהו עומק דברי רש"י על הפסוק "שתיהיו עמלים בתורה". רש"י לא כתב שתיהיו עוסקים או לומדים תורה - אלא עמלים בתורה. העמל מבטא רצון פנימי עמוק שדוחף את האדם ומניע אותו כל הזמן ולא בוחן בהכרח את תוצאת מעשיו.

בדומה לכך יש לפרש את דברי שמאי (אבות א, טו) "עשה תורתך קבע ומלאכתך עראי". המאירי מבאר כדברינו לעיל "שאפילו בעת מלאכה תהיה כוונתך למה שאתה צריך לה לקיום גופך וביתך עד שתפנה אחריה מחשבתיך להתעסק בתורה ובחכמה". כלומר, עיקר העניין אינו בהכרח במספר השעות אותן אתה

שהלוא לכאורה זה כלול בעשיית המצוות והימנעות מעבירות? אלא נראה כי הכוונה היא לשאלה היותר יסודית והיא מה מגמת החיים של האדם ואיפה הרצון הפנימי שלו מונח. לאן הוא הולך ולאן פניו מועדות בכל אשר הוא עושה גם כאשר אין מדובר במצוות קונקרטיות. כשדוד המלך אומר שהוא מתכוון ללכת למקום פלוני ורגליו מוליכות אותו לבית הכנסת נראה לפרש שלעולם אין הוא מסיח דעתו מהמגמה העיקרית בחייו והיא לעשות רצון ה' וחוקיו גם אם הוא בשלב זה עוסק בעניינים שנועדו לחיי עולם הזה. ייעוד חייו עומד לנגד עיניו ומכתיב עבורו כיצד לחשב את דרכיו ולשקול את עיסוקיו: במה יצמצם

נשקהילה ובית נפגשים

30 דקות בלבד מירושלים

בית צמוד קרקע בהזדמנות

עכשיו בכוך השחר

דו משפחתי 122 מ"ר

1,204,000 ₪ בלבד

היום אתם לא צריכים לחלום על בית עם גינה וקהילה מקסימה במרחק נגיעה מירושלים, הישוב כוכב השחר הנמצא במרחק 30 דקות בלבד מירושלים ונמצא בתנופת בניה ועשייה.

נוף השחר

21 דקות מירושלים

• לפרטים אמיר •

054-2048322

קהילה חמה ומגוונת

30 דקות מירושלים

15 דקות ממרכז הקניות שער בנימין

בית דו משפחתי

צמוד קרקע 122 מ"ר

1-800-260-240 | מרכז מידע אמנה

www.amana.co.il

גאולה ודוד ירון ושבעת ילדיהם

הספר. אבי בחר שלא לדווח על תלמידים שנעדרו. וכך, בהיותו בן 25, מאורס לאמא, במוצאי ט' באב פרצו שוטרים לביתו ועצרו אותו על שלא מנע עליית יהודים לארץ. אבא היה עצור תשעה חודשים ורק התערבות של מדינת ישראל סייעה לשחרורו. לאחר תשעה חודשים פשוט השליכו אותו השוטרים, עם חבריו שהיו עצורים עימו, בכניסה לשכונת היהודים. אבא וחבריו חששו שהמשפחה שלהם תיבהל אם ייפגשו בפתאומיות, והעבירו את המידע על שחרורם דרך בעל המכולת היהודי. מובן שהשחרור נחגג כמיטב המסורת, בשחיטת שלושה כבשים ובהודיה לה'. אבל לא בגלל זה עיכבו אותנו ב-1992.

שמירת סוד

אחרי האישור שנתן אסד ליהודים לעזוב את סוריה, אנשים חשופים רבים מקהילת היהודים קמו ועזבו. גם אנחנו רצינו לעזוב. אני זוכרת ניסיונות של נשים להשפיע על אבא להישאר בקהילה. אפילו הבטיחו לו שכר גבוה, אבל אבא סירב. הוא היה נחוש לעלות לארץ הקודש. מסתבר שיהודים בקהילה פנו והפעילו לחצים וקשרים על מנת לעכב את מתן ההיתר של אבי ליציאה מסוריה, כי צריך אותו בקהילה.

רק עכשיו כששאלתי את הורי על אותה תקופה, הבנתי שהיה צריך לשמור את תכנוני העלייה בסוד כדי שהיהודים לא יידעו זאת. ובאמת, הוריי אמרו לנו לא לגלות לאיש את תכנוני היציאה.

מה זכור לך מחיי משפחתך ומחיי הקהילה היהודית?

לאבא היו תפקידים מרכזיים בקהילה - מורה בבית הספר של היהודים לאחר מכן מנהל, מוהל, שוחט, עורך חופות, חזן ונותן שיעורים בבית הכנסת. בשנת 1992, בשביעי של פסח, בעקבות ועידת מדריד ניתן אישור רשמי ליהודים לעלות לארץ מארצות ערב, דרך ארצות הברית. יהודי דמשק יצאו לחירות.

היהודים זוכרים שהמצב הכלכלי בסוריה היה ממש גרוע, ורק כספים רבים שניתנו מארה"ב איפשרו אישור של אסד ליציאת יהודים מארצו. ההורים מספרים שמאותו רגע, היהודים התחילו לדאוג לאישורים ולעבור לארצות הברית, לברוקלין. חלקם במגמה לעבור משם לארץ הקודש, וחלקם במטרה להשתקע בארה"ב. זכורה לי האווירה של החירות בדמשק - היהודים מתארגנים בחשא, מוכרים איזה ציוד שאפשר, ובמוצאי שבת יוצאים. בכל יום ראשון קמנו וגילינו בשמחה שכמה משפחות עזבו, יצאו לחירות. אנחנו קיבלנו אישור רק ב-1994.

עיכוב באישורים וזיכרונות מהכלא הסורי

האמת שתמיד חשבתי שהעיכוב היה קשור לעובדה שאבא שלי היה בכלא בסוריה בצעירותו: אבא סיים את לימודי ההוראה ועבד בבית ספר יהודי. באותם שנים, ובעצם תמיד, היו יהודים שהוברחו לארץ ישראל בעזרת המוסד. הדבר היה בניגוד לעמדת השלטון בסוריה וכדי לגלות מי עוזב, דרשו מבתי הספר לדווח על תלמידים שנעדרים מבתי

//מאת: יעל חמאיו

אולה ירון, תושבת אדורה, בת 33, נשואה לדוד ואם לשבעה, עובדת סוציאלית במי קצועה. גאולה זוכרת את "יציאת מצרים" שלה, מסוריה לישראל, עם משפחתה, לפני 25 שנה בלבד. בראיון היא מספרת על ילדותה בסוריה, הכמיהה לישראל, המסע הלא פשוט, וחבלי הקליטה. יותר מהכל, היא זוכרת את נחישותו של אבא להגיע לארץ הקודש בכל מחיר.

ילדות בסוריה ב"חארת אל-יהוד"

גאולה: עולות לי כל מיני תמונות מהילדות. דיברתי השבוע עם ההורים וזה חידד לי זיכרונות וגם שבר כמה מיתוסים שהחזקתי.

נולדתי בסוריה ב-1985. ילדה חמישית למשפחה בת שישה אחים. גרנו בדמשק, ב"חארת אל יהוד", שכונה של יהודים. בתור ילדים נשארנו בשכונה, למדנו, שיחקנו וכמעט אף פעם לא יצאנו לעיר הגדולה. לפעמים נסענו עם ההורים לסידורים. אני זוכרת כילדה את התחושה, מצד אחד, שאנו מוקפים ביהודים, ומצד שני שצריך לחשוש מהערבים.

לפעמים אחרי שבארץ היו אירועים, הרגשנו שהמבוגרים דרוכים. אני זוכרת ימים של עוצר - אמא מזהירה את אבא בדרכו לבית הכנסת, שיזהר ויישמר ויזכור להשיב את הכיפה לכיסו בסיום התפילה, כפי שנהגו יהודי סוריה לעשות.

איך הגעתם לגור בהר חברון?

אחרי שהתחתנו גרנו שנה בגוש קטיף, בגני טל, ואחרי הגירוש עברנו איתם ליד בנימין. חיפשנו יישוב ביהודה ושומרון. החלום שלי תמיד היה שילדי ילמדו בקרבת קריית-ארבע חברון. בדקנו את הר חברון. הנף באדורה שבה את ליבנו, השילוב בין דתיים וחילוניים ובין צעירים ולותיקים. אני מאוד אוהבת את אדורה, יש בו חיי קהילה טובים. אנחנו גרים ביישוב כבר תשע שנים.

מה בבית של הוריך משמר את התרבות מסוריה?

דיברנו על כיבוד ההורים שמאפיין את התרבות הסורית, ויש גם מאכלים - עד היום אמא שלי מכינה קובות וממולאים מיוחדים, טעם של בית שמטובל בהרבה לימון.

יש אווירה של נחת בבית הוריי, הכל ברוגע ובכבוד הדדי. כמה מהאחים שלי משמרים את המנטליות - אוהבים את השפה הערבית, המוזיקה, אחד האחים שלי מנגן בכלים ערביים.

אחת המסורות היפות היא ליל הסדר: בסוּרית, קוראים את כל ההגדה של פסח בעברית, ומיד אחר כך את ההגדה בערבית. זו הדרך לשמר את הכמיהה לירושלים. מאז שעלינו לארץ, בבית הוריי עדיין קוראים את ההגדה בשפת הקודש ולאחר מכן בערבית. בעיניי זה מאוד סמלי: אנחנו בארץ, אך עדיין זוכרים מאין באנו.

מה את רוצה להעביר לילדיך כמורשת מהעלייה שלך לארץ?

חשוב לי להעביר את המסירות של הוריי, הבחירה לעלות לארץ ישראל גם במחיר לא פשוט של ויתור על קירבה למשפחה וויתור על ביטחון כלכלי.

אני ישראלית לכל דבר, ובכל זאת בעקבות התחקיר הקטן שערכת, אני רוצה להוסיף ולדעת על העבר שלי ושל משפחתי. מרגש לדעת שאני חלק משרשרת דורות של אנשים שעשו היסטוריה.

ברית במערת המכפלה לבנם הצעיר של גאולה וירון

מסוריה לארצות הברית ומשם לארץ הקודש

עלינו לארה"ב לברוקלין, לקהילה גדולה של יוצאי סוריה. קצת לפני שיצאנו אחותי התחתנה. ההורים ביקשו שתחכה אך היא התעקשה, ויצאה לארה"ב חודשיים אחרינו.

המשפחה של אמי כבר שהתה בברוקלין שנים רבות, מאז בריחתם מסוריה. אני זוכרת שאמא רצתה להישאר שם, אבל אבא היה נחרץ. הפעילו עליו לחצים ומשרות וזה לא הועיל. ההורים מאוד חששו שייסו את אחי בארץ. הנושא של חיילים תמיד הבהיל מאוד, ולכן, אחי העדיף להישאר בברוקלין. אני זוכרת את אמא בוכה, איך היא תעזוב את משפחתה ובנה ותעלה לארץ.

אבא שלי דיבר איתו על חשיבות כיבוד הורים, ואח שלי יותר על שאיפותיו למענם. בתרבות ערב כיבוד ההורים זה הטופ. אחי יותר על המון שאיפות ורצונות. הורי לימדו אותנו להיזהר גם בכבודם של אחרים, והיה ברור שמה שהם אומרים אנחנו מקבלים בצורה אמיתית. הלוואי שגם ילדי יהיו כך.

איך היו חבלי הקליטה של הורייך?

עלינו לארץ. אחותי הנשואה עלתה מעט לפנינו, וכבר גרה בבתי-ים, אחות של אבי גרה בחולון. גרנו מעט בחולון ואז התיישבנו בבתי-ים. אמנם לאבי היה חלום לגור ברמת הגולן,

אבל הם רצו לגור ליד קהילה.

בין החוויות הראשונות שלנו בישראל, אני זוכרת את חג חנוכה: לעומת חנוכה בסוריה, שם הדלקנו חנוכייה קטנה, יחסית במקום נסתר, בארץ ישראל - כל החלונות מאירים בנורות החג, ממש פרסום הנס.

הוריי, יעקב ובתיה עטר, מכרו את כל נכסיהם כדי לעלות לארץ. הסוכנות היהודית ומשרד הקליטה מאוד עזרו. אבי השתלב בעבודה בתור מורה ואמא בתור תופרת. אבי לימד עברית עולים חדשים, וערבית ישראלים. הוריי ידעו שיהיה קשה, הם לא ציפו ולכן גם לא התאכזבו. מה שהניע אותם היה אמונה ואמת פנימית. אני זוכרת שראיתי את הוריי לוקחים דף ועט והולכים לאולפן. אז זה היה נראה לי מובן מאליו. היום אני מתפעלת מזה. אנשים בני 50 מתחילים את כיתה א'. ממש כמו רבי עקיבא.

איך הייתה הקליטה שלך בארץ?

כשהגעתי לארץ הרגשתי כאילו הכל טבעי לי. גרנו בקרבת עולים רבים, ואני השתלבותי בקלות בנוף, בחברה, בשפה ובמנטליות הישראלית. היום במבט לאחור אני מבינה כמה ההתחלה הייתה קשה להוריי. אחיי ואני קלטנו את המנטליות הרבה יותר מהר, ואני זוכרת את עצמי ואותם מתעסקים בסידורים מול בזק, חברת החשמל ועוד.

[illegible]

ואז גיליתי את אמריקה

הרבה מעבר למה שאנחנו יודעים ומבינים, מדינת ישראל יקרה וחשובה להם מאוד. יש שם עיסוק בלתי פוסק בזהות היהודית שהלואי ורק קצת ממנו היה מגיע גם אלינו, יש דאגה כנה לעתיד מדינת ישראל והעם היהודי ויש גם גלות על כל תחלואיה ועיוותיה. יש בלבול ואובדן זהות שמתבטא בריבוי זהויות ותאי שירותים (יש לנשים לגברים וכל שאר המגדרים), יש פטרונות והתנשאות, יש ציפייה להיות בעלי הדעה בגלל היותם בעלי המאה, יש לא מעט צביעות, ויש גם כנות ויש רצון אמיתי לקשר, והכל מעורבב עם הכל וזה מאוד מבלבל, אבל הם ואנחנו זה לא הם ואנחנו, זו משפחה אחת שחיה משני צידי הגלובוס, והתפקיד שלנו להבנותי זה לעשות הכל כדי לאחד אותה, בצד הנכון של המפה.

חזרתי ארצה בערב יום הזיכרון לחללי צה"ל. חיקיתי לרגע הזה, רציתי כל כך לחזור הביתה, לחיבוק החם והאוהב הזה של בני המשפחה הקרובים והרחוקים שלי, לדרך שוב על אדמת המולדת. אבל כשירדתי מהרכב הרגשתי לא שלמה, הרגשתי שהשארתי שם בארה"ב חלק מהלב שלי. עם כל הקושי והמורכבות, מחצית מהעם שלנו נמצא שם מעבר לים, וזה אומר שמחצית מהעם שלנו לא נמצא כאן בארץ - מחצית, זה המון. הם האחים שלנו, אחים שעד לפני שבוע בכלל לא חשתי בחסרונם, בכלל לא חשתי שהם אחים, וזה לא מרפה ממני.

זה לוקח לפחות עשר שעות טיסה מעל אוקינוס עמוק וגדול כדי להגיע לנוי יורק, העיר היהודית הגדולה בעולם. עשר שעות ושבוע הבהירו לי שממקוץ המטוס הקו הירוק כל כך דק, ושאים מדברים על גשרים אז למתוח לשם אחד זו כבר באמת בעיה. פתאום "השסעים" בחברה הישראלית נראו לי כל כך קטנים, שמאלנים, ימנים - אנחנו כאן יחד, ולא משנה כמה נתווכח, בסופו של יום אנחנו מניחים את הראש לישון על אותה פיסת מולדת, וזה אומר המון.

דרך ארוכה לפנינו וזה באמת לא פשוט, אבל זו משימת חיינו ואנחנו צריכים לדעת להסתער עליה בדיוק כמו שעשינו על כל המשימות שעמדו לפנינו בעבר.

הפרק המסכם של המסע, ואולי בהסתכלות לאחור גם המרכזי והחשוב שבהם, היה היכרות עם יהדות ארה"ב. מי שמימן את כל המסע הזה היו יהודי ארה"ב, פדרציית ניו יורק ופדרציית ניו ג'רזי השקיעו לא מעט כסף כדי שאנחנו, ילידי הארץ הזו, נכיר אחד את השני, זה שלעצמו משהו שקשה להבין, ולבסוף ובעיקר גם אותם. ההכנה לפרק הזה הייתה לי הקשה והמתגרת מכל. חלק מהשאלות ששאלתי נענו בתשובות לא קלות ועוד לפני שעליתי למטוס הבנתי את מה שכבר הרגשתי קודם, קשה לנו מאוד עם יהדות ארה"ב.

המרחק הפיזי, השפה והתרבות, יוצרים פערים כל כך גדולים, שגם אם נתאמץ לדבר אחד עם השני זה ממש מסובך. כשהם ישנים אנחנו ערים, והפך. באופן סמלי, הבדלי השעות מאפשרים פרקי זמן מאוד קצרים בהם ניתן באמת לשוחח, וזאת רק תחילתה של הבעיה.

בגדול, ניו יורק לא עשתה לי את זה, אולי זה בגלל שנפלנו על שבוע סגרירי, אולי בגלל שהכל שם כל כך גדול מהיר והמוני, ואולי כי לא היה לי באמת זמן לטייל. מה שכן, סנטרל פארק היה אהבה ממבט ראשון, וריצה כל בוקר בתוך הירוק הנהדר עם הסנאים המתוקים שמתרוצצים לך בין הרגליים, זה פשוט נפלא. הריצה בפארק החזירה לי את הנשימה, רוקנה את המתחים ועשתה לי סדר בראש, גם עם ג'ט-לג פסיכי ולילות כמעט בלי שינה לא וויתרתי עליה.

כל יום היה עמוס וגדוש במפגשים ושיחות, עברנו מארגון עם ראשי תיבות אחד לארגון עם ראשי תיבות אחר. הארגונים היהודים יושבים במבני פאר בלב מנהטן, שורשיהם נטועים עמוק בקרקע. כמה עמוק? את זה הבנתי רק בשבת בבוקר, כשכביית הכנסת אמרו תפילה לשלום המדינה - אמריקה. לאחריה גם אמרו אחת לשלום ישראל אבל אני נשארתי תקועה שם.

קשה לסכם בפוסט אחד את כל מה שעברנו שם, אבל אני בהחלט יכולה להגיד שאור וחושך משמשים שם בערבוביה. יש שם נתינה וצדקה ועשייה קהילתית מדהימה, יש שם הורים ששולחים את הילדים שלהם הרחק מעבר לים כדי להתגייס לצה"ל, הם תורמים מזמנם ומכספם למען מדינת ישראל והעם היהודי

עיקר זמני, מרצי ומחשבותי נתונים לתהום הפעורה כאן בארץ בין שמאל לימין, בין דתיים לחילונים. העובדה שגדלתי בבית חילוני ובהמשך הדרך בחרתי להקים בית דתי, הפכה את הנושא הזה לקרוב לליבי. הגשר היציב והחיבוק החם והעוטף של משפחתנו הקטנה והממוגנת הוכיח לי שאפשר לאהוב למרות המחלוקות, ומאז אני מנסה לבנות גשרים נוספים. עד לפני כמה ימים היה נדמה לי שהקו הירוק הוא קו מבוצר, עבה ורחב, ושלחצות אותו זו משימה מפרכת. היה נדמה לי שהתהום שפעורה תחתיו כל כך עמוקה ורחבה, שהגשרים התלולים שאנו מנסים לבנות מעליה הם משימה הנדסית מורכבת כל כך. אבל אז גיליתי את אמריקה.

לפני שנה הוזמנתי להצטרף לחבורה מדהימה שיצאה למסע היכרות עם החברה הישראלית. כל פרק במסע היה כרוך בהיכרות עמוק עם מה שכבר חשבתי שהיכרתי וגיליתי שממש לא. תהליכי עומק שמתרחשים מתחת לפני השטח מתפרצים לעיתים כלבה שקטה ולעיתים כהתפרצות געשית סוערת. בין כך ובין כך אי אפשר להבין למה העולים מאתיופיה יוצאים להפגין ברחובות או למה פתאום חוגגים כאן "נובי גוד" - איזה חג עם שם לא מוכר שעלה בשנים האחרונות לכותרות - בלי לצאת מהמרחב הביתי המוכר ולהשקיע זמן להקשיב לקולות השונים העולים מכל רחבי הארץ. מפגש אחר מפגש הבנתי עד כמה אנחנו לא באמת מדברים, לא מקשיבים, לא נפגשים. המידע היחיד שיש לנו זה על זה זורם דרך ערוצי התקשורת, והם כדרכם יודעים להביא רק את הכותרות.

יצאתי למסע הזה מתוך בית המדרש אליו אני מחוברת ואשר בעזרתו ובזכותו מעצבת את ראיית עולמי, ובסיום כל פרק חזרתי אליו לשאול את כל השאלות הקשות שעלו אצלי. נושאים כמו גיוור, רבנות, מסורתיות, ערביי ישראל לאן ועוד ועוד. כשאתה שומע את הכאב והקושי צריך לדעת להפריד בין הרצון לתקן ולדאוג שלא יכאב ולא ייפגע, לבין מה שניתן באמת לעשות על פי תורת ישראל במדינת ישראל, וישנו גבול דק שבקלות אפשר לחצות אותו. היה לי חשוב להיות חלק מהמסע הזה והיה לי עוד יותר חשוב להגיע אליו בצורה נכונה.

מה יקרה

פסטיבל הדובדבן בחבל יתיר / כ"ז באייר 31 במאי

בואו לקטוף דובדבנים ללא הפסקה בחוויה חקלאית ייחודית לכל המשפחה עם חגיגה של טעמים ופעילויות מתוקות במיוחד: קטיפ דובדבנים, סדנאות יצירה, דובדבנים בשוקולד חם, שעת סיפור לילדים בין העצים, דוני תוצרת מקומית, אומגה ועוד. במטע מושב מעון בין השעות 9:00 - 15:00. מחיר: 35 ₪.
www.tickchak.co.il/5227

שישי | 31 במאי

ערב שירי ירושלים באפרת / כ"ז באייר 1 ביוני

מוזמנים לערב שירי ירושלים בשילוב הרצאה בעקבות השיר "ירושלים של זהב" שהפך להמנון. ההרצאה תועבר ע"י אפרת בזק ממכון מגל"ם - עיר דוד, בשילוב סרטונים וממצאים נדירים. בשעה 21:30 בבית הכנסת משכן ציפורה בשכונת הזית.

שוק איכרים בקרני שומרון / כ"ד באייר 29 במאי

חווית קניה אחרת של ירקות ופירות טריים במחיר סיטונאי וללא פערי תיווך, דוכנים שונים של מוצרים מתוצרת מקומית ומוסיקה טובה. בין הדוכנים: כיסויי ראש ואביזרי אופנה - אורית אורפלי, תכשיטים בעבודת יד, תמרים מהבקה, דוכן כיפות יוצא דופן ועוד. ברחבת המתנ"ס בין השעות 14:00-19:00.

האתר החדש של מועצת יש"ע עלה לאוויר!

כל מה שקורה בהתיישבות
מחקרים, מידע, סרטונים, מפות ועוד

www.myesha.org.il

מה קורה?

לדיווחים ותמונות:

yesha.shelano@gmail.com

בעבר, נחשב לבית הקברות היהודי הגדול ביותר מתקופת בית המקדש השני. במקום נמצאו מאות קברים במכלול של עשרות מערות קבורה, בהן אותרו גם כתובות ייחודיות המספרות על זהות הנפטרים. בעקבות פנייתו של תנועת "רגבים" למנהל האזרחי, בימים האחרונים ביצעו אנשי יחידת קמ"ט ארכיאולוגיה וקמ"ט דתות במנהל האזרחי, מבצע לליקוט העצמות המחוללות. אלו הובאו לקבורה מחודשת השבוע, בסיוע משרד הדתות ומועצה אזורית בנימין שהקצתה חלקת קבר בבית הקברות של היישוב כפר אדומים, במעמד מאות תושבים, רבנים, בכירי המנהל האזרחי ואישי ציבור. **4**

עתודה אחרונה במועצה המקומית בית אל נותרה עתודה אחרונה של אדמות מדינה העומדת לרשות המועצה לבנייה **5**. אולם, בקרקע עליה אפשר לבנות כ-350 יחידות דיור, עומד כיום בסיס חטמ"ר בנימין, אשר דורש פינוי והעתקה למיקום אחר. את התקצוב להעתקת הבסיס, דורש ראש מועצת בית אל **שי אלון**, מנציגי הליכוד ואיחוד מפלגות הימין לעגן בהסכמות ביניהם במשא ומתן הקואליציוני. **אלון** פנה במכתבים לשר **יריב לוין** ולח"כ **בצלאל סמוטריץ'** במטרה להבהיר את החשיבות של תקצוב העתקת הבסיס, ואף ציין כי לאחר הפיגועים האחרונים באזור בית אל הבטיח ראש הממשלה לסייע בהשגת תקצוב לפרויקט ומתן תיעודף לנושא. **שי אלון** אמר: "אסור שההתפתחות של בית אל תעצור. חובתה של הממשלה לקיים התחייבות ולהזיז את הבסיס למקום שנקבע כבר, על מנת לאפשר את המשך הצמיחה שלנו".

הבינו החוקרים את גודל המימצא - מערכת מים ייחודית שנבנתה ככל הנראה במאה הראשונה לספירה. **טורפר** הסביר בכנס כי ככל הידוע אין מערכת מים דומה לזו בארץ ישראל שמשלבת בארות, ניקבות ומערכת תת קרקעית להובלת המים. חלק גדול מהמימצאים עדיין נחקר ומחכה לפענוח גם בסיוע מעבדות בחו"ל. **2**

חוקרים את הבקעה השבוע התקיים "כנס מחקרי בקעת הירדן ה-4", בחסות מתנ"ס בקעת הירדן והמועצה האזורית **3**. בכנס נכחו גם השנה למעלה מ-100 משתתפים ומרצים, שהגיעו מכל רחבי הארץ וממגוון מוסדות אקדמיים שונים. במהלך הכנס נחשפו המשתתפים לתגליות חדשות בתחומי ידע מגוונים הנוגעים לבקעת הירדן ולאזורים הסמוכים אליה, לנופה הטבעי והאנושי הייחודי, לאתגריה, לעברה ולעתידה: ארכיאולוגיה, היסטוריה, זואולוגיה, אקולוגיה, ביטחון, מורשת קרב ועוד. בתום החלק העיוני הוזמנו כלל משתתפי הכנס לסיור במרחבי גאון הירדן, מעבר לגדר המערכת, באתרי אום שורט והקרבות של הגדוד העברי ה-38, בפיקודו של זאב זיבטונסקי במלחמת העולם הראשונה. את הכנס כיבדו בנוכחותם ראש המועצה האזורית בקעת הירדן **דוד אלחייני** וחה"כ **עוזי דיין**, שהדגיש בדבריו את חשיבותה של הבקעה ופיתוחה לחוסנה הלאומי והביטחוני של ישראל. **בדרכם האחרונה** מאות בני אדם השתתפו השבוע בהלוויה לא שגרית ביישוב כפר אדומים, ולוויו למנוחת עולמים מאות עצמות שחולצו ממערת קבורה יהודית מתקופת בית המקדש השני, שחוללה על ידי שודדי קברים ערבים סמוך ליריחו. המערה אותרה זמן קצר לפני סוף הפסח, על ידי מטיילים מתנדבי מידם 'שומרים על הנצח' שטיילו ליד ארמונות החשמונאים באזור יריחו. המתחם, שנחקר

מסיירים במאחזים מאות אנשים השתתפו בשבוע שעבר בסיור של תנועת "אם תרצו" יחד עם ארגון "אם אשכחך" ותנועת "רגבים" במאחז הבלתי חוקי חאן אל אחמר הנמצא בפאתי ירושלים. **1** המשתתפים, אשר הגיעו מכל קצוות הארץ, ביקשו לבחון את הנעשה בירושלים וכן לראות מקרוב את המאחז הבלתי חוקי, שפניו מתעכב. **משה דוידוביץ'** מרמת גן, אשר הגיע לסיור אמר: "זו פעם ראשונה שאני נמצא במאחז לא חוקי שממשלת ישראל מאפשרת לתת לו חסות דה פקטו. הגיע הזמן לריבונות אמיתית במדינת ישראל. יש לפנות את המאחז הזה בהקדם האפשרי". **יהודה שרבאני** רכז הסיורים בתנועת "אם תרצו" אמר כי: "מערך הסיורים של תנועת 'אם תרצו' ממשיך להתרחב ואנו שמחים להמשיך לחשוף לציבור את פניה היפות והמיוחדות של ארץ ישראל. אנו לא נותיר את ירושלים בידיהם של ארגוני דה-לגיטימציה הממומנים על ידי ממשלות זרות. האמת היא אחת: ירושלים היא בירתה הנצחית של העם היהודי בלבד".

תגלית מרעישת המחקר הראשון על התגלית המרעישת של מערכת המים ב"עין פעור" הוצג בשבוע שעבר בכנס "מחקרי ארץ יהודה" שנערך בבית ספר שדה כפר עציון. מערכת המים התגלתה במקרה לאחר שבשנת 2017 ביקשו ארבעה חברי שנת שירות בבית ספר שדה כפר עציון לטבול בבאר "עין פעור" שנמצאת לא רחוק מנווה דניאל שבגוש עציון. אז, בשיא ימי הקיץ מפלס המים היה נמוך והארבעה ירדו בחבלים אל הבור. כשהגיעו לתחתית נדמיה לגלות מנהרה, אבנים מסותתות ועדויות למעשה ידי אדם. הם הודיעו על כך לאנשי בית ספר שדה והמדריך **בנימין טורפר** לקח על עצמו לחקור את המקום. יחד עם אנשי האוניברסיטה העברית בירושלים ואנשי המכון לחקר מערות

עורך: אלנתן זכריה **פרסום מודעות:** נדב מלכה 052-5665052 nadav@myesha.org.il
הפצה: מקור ראשון - יוסי 052-890851 **עיצוב:** מ. פלדמן, תקוה דגן
תמונות: תנועת "אם תרצו", בנימין טורפר, תנועת רגבים, משפחת ירון, מירי צחי
הפקה: **יש שחר הפקות** בע"מ **לתגובות:** Lishka@myesha.org.il
 אין המערכת אחראית לתוכן המודעות

המוציא לאור: **מועצת יש"ע**
 ביהודה שומרון וחבל עזה
 מועצת היישובים היהודיים
 רמת הגולן 55, ירושלים
 טלפון 02-6211999 פקס 02-6516662
 www.myesha.org.il